

Almanach Soutěže SPŠ stavebních Českého Severozápadu

finančně podpořil
**KARLOVARSKÝ
KRAJ**

1997 – 2016

Obsah

Záměr Soutěže SPŠ stavebních.....	4
Jak jsme začínali.....	6
Vzpomínky na soutěž ForArch 2002	8
Ze soutěžící studentka ČVUT	9
Vzpomínky vítězného družstva z r.2004 - Ondřej Vít	10
Vzpomínky vítězného družstva z r.2004- Břetislav Sedláček	11
Účastnice družstva oceněného 2. místem a vítězného projektu.....	12
Poznátky učitele SPŠK Karlovy Vary.....	13
Soutěž pokračuje a dále se vyvíjí.....	14
Člen odborné poroty.....	15
Poznátky učitele ze SPŠS v Plzni.....	16
Soutěž Karlovy Vary.....	18
Jak jsem se stal členem odborné poroty.....	20
15.ročník „SOUTĚŽE“	21
Bilance patnácti let soutěže.....	22
Příspěvek zástupce ředitele SOŠS v Karlových Varech.....	31
Ze soutěžícího inženýrem.....	32
Převzal jsem soutěž v jejích 15 letech	33
Poznámky bývalého člena odborné poroty	34
Hodnocení pedagoga z Děčína.....	35
Pohled pedagoga z Ústí nad Labem	36
Jubileum soutěže středních stavebních škol.....	37
20 let soutěže pro budoucí stavaře.....	38
Soutěž předmaturitních tříd průmyslových škol stavebních.....	39
Soutěž v Karlových Varech.....	40
Nejúspěšnější školou v SOUTĚŽI s účastí ve všech ročnících je SPŠS a OA v Kadani.....	41
Dvacet let, to již zaslouží ohlédnutí.....	42
20 let soutěže SPŠ stavebních očima organizátora.....	43
O naši soutěž je zájem i na Slovensku.....	45
Perspektivy soutěže pro další léta.....	46

Záměr Soutěže SPŠ stavebních

Chtěl bych se dnes, po mnoha letech, zmínit o tom, co bylo důvodem vzniku Soutěže průmyslových škol stavebních.

Byla to touha po tom, aby členové stavařské obce cítili hrdost na to, že jsou součástí oboru, který tvoří naše životní prostředí, a jehož vynikající představitelé zanechávají po sobě památníky své doby.

Krásné i méně krásné. Tak to bylo vždy a bude i nadále. Aby ti, kteří se účastní tvorby našeho životního prostředí byli hrdi na to, že i oni se na této tvorbě zúčastnili, i když se o jejich jménech neví.

Každé řemeslo, každá profese má snahu se ukázat, jaká je. Ukázat, že je dobrá a užitečná. Jen v legraci se příslušníci různých profesí napadají, že kuchař je lepší než švec, dřevorubec lepší než automechanik nebo opačně. Stavaři mají možná výjimečně postavení. Od stavitelů pyramid, starověkých antických staveb, až po tvůrce moderních staveb mostů a mrakodrapů. Vždyť podle jejich řemeslného stavu vznikaly zednářské lóže. Naši předkové ve své písni „Stavěli tesaři“ zpívali: „Zedníci, tesaři, to je chasa čistá, stavěli kostely pro Ježíše Krista.“

Rozpadem tzv. velkého stavebnictví na začátku 90. let se řemeslníci a stavební odborníci rozprchli do malých a ještě menších podniků a z dříve spolupracujících jednotek se stali konkurenti, kteří začali „hrát“ sami pro sebe. Zmizel zájem o stavařský stav jako celek. Na trh přišly nové materiály a technologie,

kteří dříve nebyly, a bylo třeba, aby se s nimi naučili řemeslníci pracovat. Řada výborných řemeslníků si s tím sama poradí, je ale spousta takových, kteří musí být k tomu vedeni. Snahou tehdejšího Stavebního sdružení bylo tyto vzniklé nedostatky odstranit a podle Kampelíkova hesla „co jednomu nemožno, všem dohromady snadno“ jsme se snažili školením techniků

i řemeslníků přispět ke zvládnutí nových technologií a ke zkvalitnění stavebního díla. K tomu bylo nutno vést i učně a studenty, kteří se se vším seznamovali „za pochodu“.

Většina sportovců ráda reprezentuje svoji zem. I když se jim nepodaří zvítězit, vydají ze sebe vše, aby dosáhli co nejlepších výsledků. Když někdo něco umí, rád se s tím vždy pochlubí. I řemeslníci a technici mají podobnou ctízádnost. Proto se konají nejrůznější soutěže dřevorubců, traktoristů v orbě, nebo barmanů a kuchařů. A proto jsme my také připravili Soutěž učňů stavebních oborů a následně Soutěž středních průmyslových škol stavebních. Zájem o učení i školu se může zvýšit tím, že žáci budou mít možnost reprezentovat svou školu a ukázat, jak je jejich škola dobrá. Za účasti všech profesních sdružení stavařů, Regionálního stavebního sdružení, Českého svazu stavebních inženýrů a ČKAIT, byla snaha vytvořit jakýsi stavařský cech, kterému nejde o jednotlivé podniky, ale o stavařský stav jako celek. Myslím, že se to s pochopením všech zúčastněných organizací podařilo.

Obě soutěže se staly doprovodnou akcí karlovarské výstavy For Arch. Soutěž učňů byla posléze předána k celostátní působnosti ABF Praha při výstavách For Arch. Soutěž SPŠ stavebních zůstala akcí naší oblasti i po zrušení výstavy For Arch. Škoda, že se nepodařilo rozšířit tuto soutěž, která pomáhá dosahovat co nejlepších výsledků ve výuce nových odborníků, do dalších oblastí. Na závěr bych chtěl vyslovit přání, aby tato úspěšná soutěž měla ještě dlouhé trvání.

Jan Mežárka
jednatel RSS Karlovy Vary
v letech 1992–2000

Jak jsme začínali

Soutěž vznikla zásluhou nestora hnutí pana Jana Mežárky (tehdejšího představitele Regionálního stavební sdružení Karlovy Vary, kolektivního člena SPS v ČR). Ten byl iniciátorem záměru v rámci stavebních výstav v Karlových Varech založit soutěž učňů

stavebních oborů v roce 1992, na niž navázala soutěž studentů v roce 1997, ke které dalo podnět seskupení osob oslovených Janem Mežárkou. Snahou bylo přiblížit školskou výuku praxi, vzbudit zájem o řemeslo a najít zajímavé, přijatelné a zábavné formy vzdělávání v technickém oboru. Zatímco soutěž učňů měla hned na počátku úspěch a plnou podporu v podnikové sféře, studentská soutěž svou vazbou na střední školy, vyžadovala odlišnou přípravu se seznámením naplně a rozsahem výuky na školách.

Obě soutěže byly pojaty jako doprovodný program pro stavební výstavy (pozdější FOR ARCH) v Karlových Varech, konané od roku 1992, pořádané zpočátku Svazem podnikatelů ve stavebnictví, později RSS Karlovy Vary (Regionálním stavebním sdružením).

Stanovené podmínky pro Soutěž studentů vycházely z hlavního cíle, aby stavbařský dorost si uvědomil svou sounáležitost a spojitost s praxí. Záměrem bylo přispět k výchově a rozvoji studentů v odborném vzdělání soutěžní formou, vzbudit zájem o obor a rozvíjet teoretické vzdělání s výsledky praktických zkušeností pro aktivní uplatnění.

Za spolupráce RSS, ČKAIT (Oblastní kanceláře České komory autorizovaných inženýrů a techniků v Karlových Varech) a ČSSI (Oblastní pobočky Českého svazu stavebních inženýrů v Karlových Varech) se uskutečnil 1. ročník „SOUTĚŽE“ v roce 1997 při 6. ročníku FOR ARCH Karlovy Vary v zastoupení tří průmyslových škol v regionu, které souhlasily s účastí vyslání tříčlenných družstev. Další vývoj zaznamenal postupně zdokonalování a formování soutěže, včetně úpravy pravidel. Odbornou záštitu od 1. ročníku převzal ČSSI a organizační zajištění zajišťovalo RSS spolu s ČKAIT. Postupně se rozšířil počet soutěžících družstev z nově přihlášených škol mimo Karlovarskou oblast a „SOUTĚŽ“ se stala předmětem širšího zájmu. V roce 2005 se zúčastnilo již 6 odborných škol ze tří krajů. V průběhu „SOUTĚŽE“ se měnila i místa konání, a to od prostor v místě konání stavební výstavy, dále v hotelu Thermal, v KV Aréně, v penzionu Hestia a v prostorách SOŠS v Karlových Varech. V krizové situaci, která nastala v r. 2006 po zrušení a ukončení FOR ARCH v Karlových Varech, byla na rozdíl od soutěže učňů „STUDENTSKÁ SOUTĚŽ“ zachována, a to zejména díky pochopení jejího významu představiteli ČKAIT, kteří nejen svou finanční podporou dokázali udržet a zachovat ověřenou akci s propracovaným programem, ale zajistit její pokračování do dalších let i v nových podmínkách.

Ing. Bohumír Baxa

Vzpomínky na soutěž ForArch 2002

Když zavzpomínám na konec jara 2002, vybaví se mi vzpomínky na soutěž ForArch – nešední poučnou a zábavnou událost. Tenkrát se naše kadaňská průmyslovka účastnila s dvěma týmy a já byl kapitánem jednoho z nich. Můj tým odjížděl do Karlových Varů s jasným cílem: nemusíme vyhrát, stačí, když budeme lepší než naši rivalové ze školy. Celá soutěž se pak nesla v duchu zdravé soutěživosti a týmové spolupráce. Za nejnáročnější a zároveň nejpřínosnější část soutěže považuji řešení sady problémů ze stavitelství. Jako tým jsme ji museli nejprve vyřešit, a poté své řešení obhájit před porotou a ostatními družstvy. Zbytek klání byl už uvolněnější a nesl se v duchu znalostních soutěží, které byly poučné a zábavné zároveň. Na konec bych ještě doplnil to, co mi v paměti utkvělo nejvíce – závěrečný večer s vyhlášením vítězů, kterými jsme byli my, a volná zábava spojená s tancem a rávtem.

Ing. Tomáš Vít
absolvent SPŠS a OA Kadaň

Ze soutěžící studentka ČVUT

Na soutěž v Karlových Varech při FOR ARCH jsme byli vybráni jako tři nejlepší žáci ze třídy. Učitelé v nás měli důvěru, a tak jsme do lázeňského města vyrazili s jistou dávkou odpovědnosti za dobrý výkon.

Naše vědomosti jsme v této soutěži museli uplatňovat naprosto odlišně, než je tomu ve školních lavicích. Byli jsme postaveni před řešení praktických úloh, kde hrála hlavní roli spolupráce, ale i rozdělení úkolů podle toho, v čem kdo nejlépe vyniká. Práce v týmu se ve výuce moc nevyskytuje, ale poskytuje mnohem větší možnost úspěchu. Když se sejdou osoby, které se svými znalostmi dobře doplňují, zvládnou pak odpovědět na velmi širokou škálu otázek. Myslím si, že týmová práce je důležitá, zvláště pak v praxi. V projekčních kancelářích většinou pracuje více odborníků, a pomocí své specializace společně vytvářejí i ty nejsložitější projekty.

Během souboje se v nás probudila správná soutěživost, která nás hnala kupředu. Soupeři s námi měli velmi vyrovnané síly, takže to nebyl snadný boj. Rivalitu v soutěžním ringu střídalo přátelské klábosení v pauzách mezi jednotlivými disciplínami. Jakmile se ale zavřely dveře soutěžní místnosti, nastala opět doba maximálního soustředění a rychlých odpovědí.

Každý vyniká v něčem jiném. Nám se v této soutěži povedlo skloubením našich předností vyhrát. Slavnostní vyhlášení ještě více naše vítězství umocnilo. Odjížděli jsme s dobrým pocitem, že znalosti získané ve škole nás dovedly až k vítězi.

Lucie Žďárská
SPŠS a OA Kadaň

Vzpomínky vítězného družstva z r.2004

Ondřej Vít, Kateřina Karlová, Břetislav Sedláček - SPŠS a OA Kadaň

Ranní vlak nás vezl z Kadaně do Karlových Varů, prý soutěž... Hlavně, že nemusíme dva dny do školy.

„Naše škola si už vytvořila na For Archu jméno, musíte dobře reprezentovat!“ padlo nejméně desetkrát z úst vyučujícího, a tak se nedalo usnout.

Dopolední opar se rozplynul a my jsme spatřili nádherné lázeňské město.

„Z nádraží je to jen kousek, na výstavu dojdeme pěšky.“ Tím byl denní program daný. Prošli jsme každý stánek a našli jsme maximum noviniek ve stavebnictví. „To se bude večer hodit.“ Nohy nás jen tak donesly až k „monstróznímu“ hotelu Thermal, kde se konalo soutěžní klání. „Dnes je to brnkačka!“ Po těchto slovech jsme tušili, že jde do tuhého. Všichni soutěžící žhavili tužky a pravítka. Nás zachránily reklamní propisky z dopolední výstavy. Po úvodní řeči přišlo na řadu zadání praktické části. Nevarovali nás, že budeme muset použít mozek, ale i to jsme přežili. „Hlavně musíme naši úlohu dobře obhájit, a máme to v kapse.“ Noční volný program byl klidný. Už žádné týmy, všichni byli kamarádi a společně jsem poznávali zdejší kolonádu. Aspoň tak si to pamatují.

Druhý den jsme měli druhou část soutěže „Stavařské Riskuj“. Jediné, co mi zde chybělo, byl Jan Rosák, ale jinak to bylo super. For Arch byl završen společenským večerem, sešla se zde téměř celá „stavařská elita“ a nás několik studentů - netrpělivě čekajících na vyhlášení výsledků soutěže. Vyhráli jsme!!! Úkol jsme splnili!!! Zatlačili jsme slzu radosti a pomalu se začali vracet do reality z vítězného rauše. Stejně jako v přísloví: Není důležité vyhrát, ale zapůsobit.

Ing. Ondřej Vít

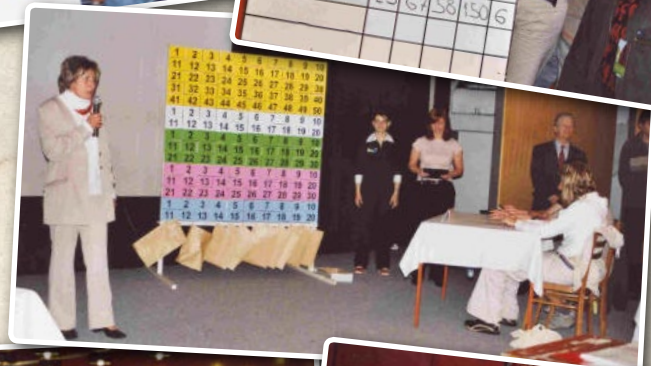

Vzpomínky vítězného družstva z r.2004

Ondřej Vít, Kateřina Karlová, Břetislav Sedláček - SPŠS a OA Kadaň

Tento rok je již sedmý, co jsem spolu se svými spolužáky Kateřinou Karlovou a Ondřejem Vítem vítězně absolvoval doprovodnou vědomostní soutěž při výstavě FOR ARCH v Karlových Varech. Při ohlédnutí zpět, dnes již dospělými očima, mohu konstatovat, že soutěž byla nejen vědomostním a kulturním přínosem, ale byla také zábavou a umožňovala se setkat se zajímavými lidmi. Rád na soutěž vzpomínám, stejně tak, jako na středoškolská léta.

S úctou Ing. Břetislav Sedláček

Účastnice družstva oceněného 2. místem a vítězného projektu

Jmenuji se Gabriela Kabourková a v současné době jsem studentkou šestého semestru FSV ČVUT v Praze obor Architektura a stavitelství. V roce 2007 jsem se také účastnila této soutěže; účast a výhra v ní byla jedním z nezapomenutelných školních zážitků, už kvůli místu, kde se tato soutěž koná, a lidem, kteří ji vedou. Za zmínku určitě stojí i slavnostní vyhlásování vítězů a raut. Člověk se na soutěži i po ní seznámí s lidmi z jiných stavebních škol, Karlovými Vary, hotelem Thermal a mnozí i s tamním internátem, na kterém se nám moc líbilo. Zkušenost je to určitě dobrá a hezky se na ni vzpomíná.

Gabriela Kabourková
družstvo z r. 2007
vítězný projekt

Poznátky učitele SPŠK Karlovy Vary

Střední průmyslová škola stavební vznikla v roce 1974 na SPŠK v Karlových Varech. 35 let z ní vycházeli maturanti, kteří měli svůj obor a školu rádi. Do roku 1990 bylo v učebních osnovách mnoho hodin praktické výuky ve stavebních podnicích, jak na stavbě, tak i v projekci. Potom byla odborná praxe hodně zredukována a žáci ztráceli kontakt s realitou. Proto jsme uvítali, že RSS Karlovy Vary přišlo s tímto projektem, jak studentům přiblížit řešení konkrétních úkolů v projektové praxi formou soutěže. Studenti si mohli ověřit svoje znalosti z teoretické výuky a aplikovat je na konkrétních zadáních a zároveň mohli porovnat úroveň studentů z jiných škol. V roce 2009 jsme po optimalizaci školství předali štafetu stavebních oborů na SOŠS Karlovy Vary. Přeji jim, aby stále reprezentovali dobrou úroveň stavební školy v Karlových Varech.

Děkuji všem, kteří se o tuto soutěž zasloužili, věnovali jí svůj volný čas a kreativní nápady. Jmenovitě Ing. Vlášková, Ing. Baxa, Ing. Nedvěd.

Ing. Helena Schmiedhammerová

Soutěž pokračuje a dále se vyvíjí.

Soutěž získala popularitu a uznání jak ze strany škol, tak i od odborných profesních organizací. V pátém ročníku se zúčastnilo již 5 škol ze tří krajů. Program a odborná náplň se dále rozvíjí a s novými technickými možnostmi se přechází od jednoduchých didaktických pomůcek k využití epidiaskopu, po roce 2005 k notebooku s dataprojektorem. Osvědčenou částí soutěže stále zůstávají 3 základní disciplíny:

- Odevzdaný ročníkový projekt (vypracovaný vybraným členem družstva)
- Aplikace studijních předmětů (řešení praktických úkolů)
- Odborné vědomosti formou kvízu

První dvě soutěžní disciplíny byly doplněny o obhajobu, která má cvičit schopnost studentů obhajovat výsledky své práce a reagovat na kritické připomínky poroty i svých kolegů. Zájem studentů i doprovázejících pedagogů vzbudily ukázky dokumentů a předmětů z let výuky na průmyslové škole v padesátých letech. Program byl dále obohacen o odborné exkurze (Intermont, Lias Vintířov). Odborná porota, která byla garantem odborné náplně soutěže, plnila nelehkou úlohu celkového hodnocení školních týmů. Pracovala pod vedením Ing. Bohumíra Baxy ve složení: Ing. Václav Nedvěd, Ing. Jiří Zapletal, Ing. Martin Šafařík.

Člen odborné poroty

Pročítám pamětní list na 10 ročníků soutěže středních průmyslových škol stavebních a trochu mě zamrazilo. Vždyť to bylo teprve nedávno, co byl vydán, ale ve skutečnosti již uběhlo dalších pět let. Pročítám přehled 10 ročníků soutěže, porovnávám umístění jednotlivých škol, jak se v průběhu času umísťovaly, ale soutěž je hlavně o studentech a jejich vědomostech.

K soutěži jsem se dostal zcela náhodou: byl jsem požádán Jiřím Zapletalem, zda bych se nechtěl podílet na přípravě a organizaci soutěže pro střední průmyslové školy stavební a být jedním z porotců – psal se rok 2003. Byl jsem sám zvědav na studenty a budoucí kolegy, jací jsou, co umí a kam se posunula výuka na průmyslových školách od doby, kdy jsem sám byl studentem průmyslové školy.

Musím se přiznat, že jsem každým rokem mile překvapen, pokaždé se většina účastníků soutěže dobře potýkala se základními otázkami, které porota pro ně připravila. Byly to mnohdy úkoly ne zcela běžné a netradiční, nebo postavené z jiného úhlu pohledu než je ten stavařský. Při zpracování úloh soutěžícími je vždy příjemné vidět, jak se rodí na papíře jejich myšlenky, jak který tým k danému tématu přistupuje. Soutěž však kromě prokázání odborných vědomostí vždy prověří umění týmové spolupráce. V některé skupince studentů je výrazná osobnost, která celý tým řídí, v jiné je názorová rovnoprávnost. Důležité však je, že vždy společně jdou ke společnému cíli.

Ing. Martin Šafařík
člen odborné soutěžní poroty

Poznátky učitele ze SPŠS v Plzni

Již řadu let naše škola vždy koncem školního roku vyrazí na Regionální soutěž středních průmyslových škol stavebních v Karlových Varech, která je součástí výstavy FOR ARCH Karlovy Vary. Nejinak tomu bylo i loni, kdy jsme se s tříčlenným týmem studentů 3. C ve složení Aleš Křepel, Helena Cuřínová a Ondřej Macháček začátkem června této soutěže zúčastnili již jejího 14. ročníku.

Soutěž se konala ve dnech 3. a 4.6.2010 a tak jako každý rok se skládala ze tří základních soutěžních disciplín (aplikace studijních znalostí, vědomostní test a ročníkový projekt) a jedné doplňkové (poznávání předmětu a určení jeho využití).

Náš soutěžní tým vyrážel na soutěž s jasným cílem – obsadit jednu z prvních příček, a to především proto, že pro jejich předchůdce byl 13. ročník skutečně smolný...

Samotná soutěž začala tradičně kolem desáté hodiny svojí částí – Aplikace studijních znalostí, po které jsme všichni společně zašli na oběd a následně se ubytovali. Ve večerních hodinách si náš tým dovilil ještě menší výlet do Lokte a procházku podél Ohře ke Svatošským skalám.

Druhý den jsme časně ráno vyrazili na prohlídku firmy Lias Vintřov, která se zabývá výrobou Liaporu. Po velice zajímavé (i když pro studenty možná trochu dlouhé) prohlídce, jsme se občerstvili v závodní jídelně a mohli vyrazit na další soutěžní kola.

Po příchodu do soutěžní místnosti nás ze všeho nejvíce zajímalo bodové ohodnocení prvního dne. Radost byla veliká – jsme bezkonkurenčně nejlepší. Porota ještě probrala zadané úkoly a vysvětlila některé nejasnosti a druhé soutěžní kolo – vědomostní test, mohlo začít. Ten dělá našim studentům každoročně největší problémy. Ať už se snaží házet vinu na „smůlu“ při výběru otázek, nebo dokonce na své milující pedagogy,

(za to, že je to nenaučili), je po každé vidět i velká nervozita a zbrklost při odpovídání. Možná by jistou změnou (vylepšením) mohlo být to, kdyby všechny soutěžní týmy odpovídaly na všechny otázky (například formou hlasování). Nervozita, smůla a neznalost se projevily i letos. A náš tým se po sérii chybných odpovědí propadl na druhé místo o deset bodů za tým Karlových Varů.

Zbývala již jen část poznávání předmětu a ročníkový projekt (které ale nejsou bodově tolik hodnoceny a týmy v nich navíc získávají podobné hodnocení). O to bylo větší naše překvapení, když se na tabuli s výsledky začala objevovat hodnocení ročníkových projektů, ve kterém byl náš projekt (jehož tvůrcem byl Aleš Křepel) ohodnocen jako nejlepší, zatímco projekt týmu Karlových Varů patřil mezi ty slabší. A tak se stalo to, v co již nikdo z nás nedoufal. Náš tým o několik bodů předběhl tým Karlových Varů a společně s prvním místem za ročníkový projekt si tak odnesl i první místo v hlavní soutěži.

Ve večerních hodinách se uskutečnilo slavnostní vyhlášení vystavovatelů a rovněž všech doprovodných akcí. Následovalo předání cen, gratulace, fotografování a cesta domů...

Byly to krásné dva dny. Studenti i jejich doprovod se mnoho dozvěděli nejen o „stavařině“, ale i o nich samých. Zbývá už jen jediné: poděkovat organizátorům soutěže za parádně připravenou soutěž, pěkné prostředí, zajímavou exkurzi, shovívavost a trpělivost, a našim letošním studentům, kteří se již určitě na soutěž těší, popřát, aby dopadli minimálně tak dobře, jako ti loňští.

Ing. Tomáš Karlík
SPŠ Stavební – Plzeň

Soutěž Karlovy Vary

Byl jsem požádán, abych zavzpomínal na soutěž středních průmyslových škol v Karlových Varech. Hned jsem tedy zapátral v paměti.

Soutěže jsem se zúčastnil před mnoha lety. Ani si nejsem schopen přesně vybarvit, v jakém roce to bylo. Nejspíš roku 2006. Samotnou soutěž si pamatuji už o trochu lépe.

Byl jsem vybrán společně s Eliškou Hamáčkovou a Tomášem Hejtmancem, abych reprezentoval naši školu na této dvoudenní soutěži. Latku jsme měli vysoko, jelikož rok před tím tým naší školy soutěž vyhrál. Soutěž

měla více kol. Jedno z kol začalo dlouho před samotným odjezdem do Karlových Varů. V rámci tohoto kola se posuzovaly ročníkové projekty rodinných domků. Bylo rozhodnuto, že do soutěže půjde můj projekt. Tak jsem započal s jeho rychlou finalizací. Vše jsem stihl včas dokončit a mohli jsme tedy vyrazit na samotnou soutěž.

Po příjezdu na místo začalo první soutěžní klání. Celkem se sjelo pět týmů z Karlovarského, Plzeňského a Jihočeského kraje. První kolo bylo vědomostní. Zde se ukázalo, jakou odbornou znalost mají jednotlivé týmy. Vyhráli jsme kolo. Další kolo bylo o něco náročnější. Museli jsme po-

znávat stavařské vybavení. Tři věci mi utkvěly v paměti. Eliška ihned poznamenala šloufku. Další tým měl malé problémy s fankou a poslední tým (více věci si nepamatuji) nepoznal zednickou skobu, ani nevěděli, k čemu slouží, což posléze vyvolalo debatu mezi porotou a doprovodem o znalostech studentů. Poslední kolo prvního dne spočívalo ve vyřešení zadaného úkolu a jeho výsledné prezentaci. Každý tým měl jiný úkol. Byli jsme zvyklí ze školy, na vše se kriticky dívat a nebát se vznášet otázky, tak jsme se všech týmů dotazovali. Náš tým šel poslední. Když kolem nás ostatní procházeli zpátky ke stolkům, tak bylo vidět, jak se na nás připravují. Nás ale nenachytali. Nejdříve nevěděli na co se zeptat a posléze jsme všechny otázky rychle zodpověděli.

Druhý den následovala exkurze do závodu Prefy v Karlových Varech. Exkurze byla pro mnoho týmů náročná, jelikož večer proběhlo družení týmu v hospůdce kousek od místa, kde jsme byli ubytováni. Toto družení ovlivnilo druhý den soutěže. Jednotlivá kola si již nepamatuji, pamatuji si jen vítězství domácích (nezúčastnili se družení týmů). Probíhalo i vyhodnocení projektů.

Předseda poroty pronesl větu, kterou jsem si hodně zapamatoval a využívám ji i ve svém profesním životě: „Vytiskněte si výkres i ke kontrole, v počítači neuvídíte všechny chyby.“

Celkově mám na soutěž dobré vzpomínky. Nejvíce na ní oceňuji, že nás nutila vystupovat před „odborníky“ a obhájit si svoje navržená řešení. Velice se mi to později hodilo při vysokoškolských studiích.

Martin Verner
SPŠS v Plzni

Jak jsem se stal členem odborné poroty

Když mě Ing. Baxa požádal o přednášku na jedné z mých historických staveb, které jsem realizoval v roce 2011, a o účast v porotě pro 15. ročník soutěže družstev III. ročníků odborných škol stavebních s ohledem k mému zdravotnímu stavu jsem chvíli váhal, posléze jsem souhlasil. Soutěž byla tedy v tomto jubilejním ročníku s mým přispěním uspořádána na Horním Hradě nedaleko Karlových Varů.

Po všeobecném odborném písemném testu následoval podrobný výklad o historii hradu a ukázka jednotlivých objektů. Seznámil jsem studenty a jejich pedagogický doprovod s průběhem náročné rekonstrukce a s jednotlivými postupy a poukázal jsem na chronologický vývoj stavby s ukázkou gotiky, renesance, baroka i poslední klasicistní přestavbou.

V jednotlivých objektech jsem upozornil na provedená nejnnutnější statická zabezpečení, bezpečnost pro veřejnost. (Areál jsme zpřístupnili již od začátku oprav, jako jediní v Evropě.) Na části areálu jsme vyrobili dřevěné příhradové vazníky, provedli zastřešení nejstarší části. Poukázal jsem na staré technologické postupy při použití vřídlovce, na zdění čediče a popsal jsem některé naše nové technologie při realizaci opravy věže.

Zájem a dotazy studentů mě přivedly k rozhodnutí zaplnit mezeru za část odstupujících kolegů a přejít do nově se tvořícího týmu odborné poroty soutěže průmyslových škol stavebních. S odstupem času mohu

konstatovat své uspokojení z práce v porotě soutěže, kde provázanost jednotlivých otázek, propojení teorie a praxe se závěrečným kvízem, rozhoduje o umístění týmu. Rivalita jednotlivých týmů ukazuje do posledních okamžiků soutěže napětí, nervozitu, úspěch, radost a úlevu při poslední zodpovězené otázce.

Díky vám, soutěžící a odborní pedagogové.

Milan Štěpánek

15. ročník „SOUTĚŽE“

v roce 2011 byl významným místem konání. Bylo vybráno místo strážního hradu, jako příklad reminiscence stavby a řemesla doby. Horní Hrad (Hauenštejn) je královského založení z druhé poloviny 13. století. Rozšíření a úprava byla provedena v 19. stol. v neogotickém slohu. Kruť osud vzácné památky se pokouší napravit nový nájemce. Po sjednaných podmínkách pro uskutečnění konání „SOUTĚŽE“

stavitelem Milanem Štěpánkem byl hrad poctěn neobvyklou návštěvou a studenti svou účastí v pokoře svého stavebního rozhledu, pocítili sounáležitost tvořivě činnosti našich předků. Hrad, který prochází postupnou rekonstrukcí a opravou, byl názornou, reálnou pomůckou k pochopení širokého spektra stavebního umění i s novodobým příkladem restaurování, postupné záchrany velmi zdevastovaného souboru staveb. O zajímavý výklad historie, koncipovaný přímo pro studenty, a postupným způsobu záchrany památky s detailní prohlídkou rekonstruovaných částí se postaral člen odborné poroty „SOUTĚŽE“ stavitel Milan Štěpánek, jehož firma prováděla náročné stavební úpravy. Odezva pochopení byla studenty prezentována v zachovaných dokumentech písemně přípravy družstev škol, kde se zmiňují mimo jiné o možnostech impozantního HORNÍHO HRADU. Navrhli v odpovědích na otázku v testu představu, jak vhodně a účelně upravit, dotvořit, obnovit a vybudovat funkční a účelovou stavbu.

Ing. Bohumír Baxa

Bilance patnácti let soutěže

Za 15 let konání soutěže tříčlenných družstev třetích ročníků Středních odborných škol stavebních se ukrývá historie, kterou dokládají nejen přehledné výsledky o umístění, ale i zajímavé vzpomínky soutěžících studentů, učitelů a organizátorů. Je potěšující a uspokojující číst odezvy na soutěž, která v roce 2011 slaví 15. výročí. Je škoda, že další pamětníci nedokázali přispět.

Ojedinelá soutěž, která si získala renomé svým programem, který usiluje o rozšíření odbornosti, prohlubuje vědomosti a vytváří podmínky pro praktickou spolupráci potřebnou v praxi. Od prvních počátků konání soutěže bylo cílem zábavnou formou přispět k prohloubení odborných vědomostí, seznámit studenty s praxí, přispět k sebevědomí a cti stavebního řemesla a pomoci při výchově nových odborníků. Tento cíl je prostřednictvím inovovaných prvků soutěže stále zdokonalován, je plně využívána i nová technika při soutěži – např. dataprojektor apod. K soutěži přispělo zařazení individuálního a kolektivního projevu pro obhájení a prezentaci splněných soutěžních úkolů, což vede k ověření schopnosti samostatného vystupování. Především zadaných úkolů je především zodpovězení odborných otázek, dané písemným testem a obhájení odpovědí, dále formou kvízu odpovědi na otázky z odborných předmětů, které odpovídají učivu podle osnov, určování předmětů, které souvisí se stavbou a projektováním, a hodnocení ročníkových projektů s prezentací. Úkoly jsou hodnoceny bodovým systémem s procentuálním rozdělením.

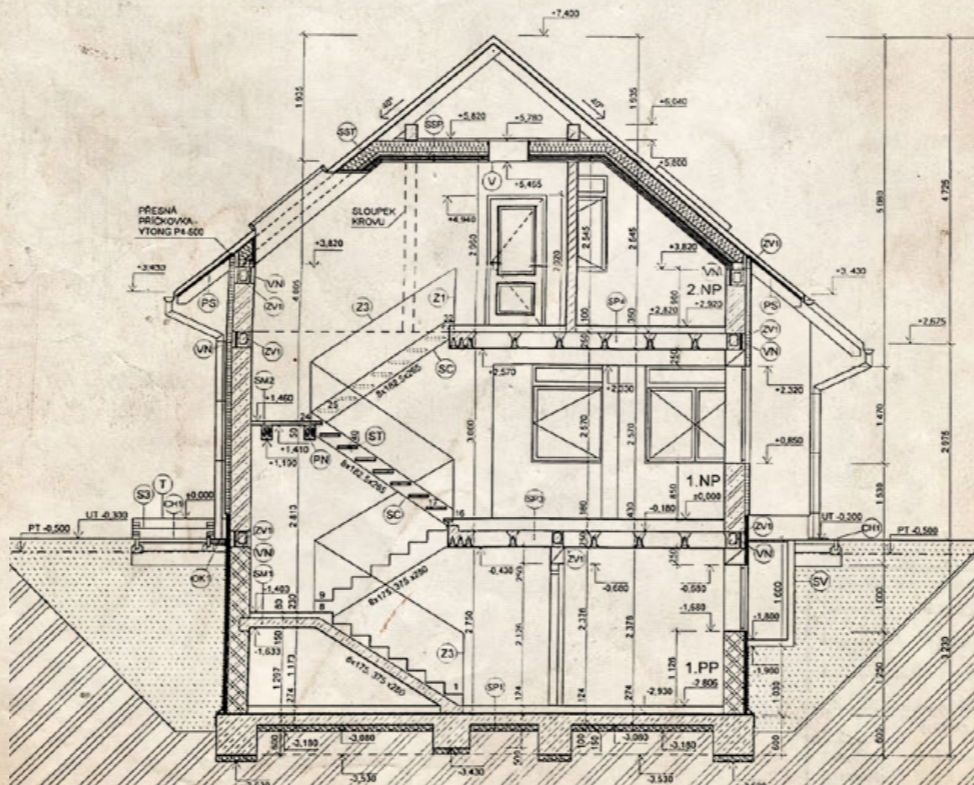
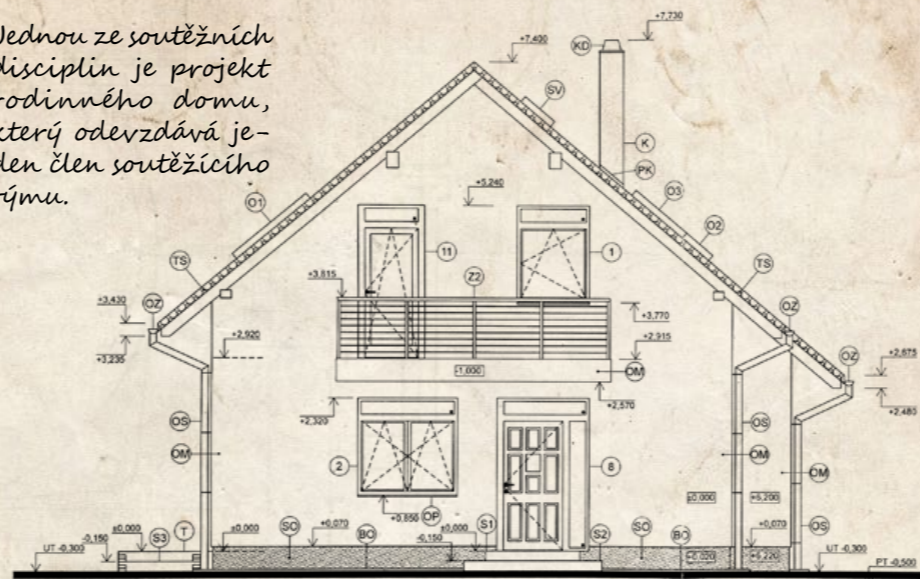
Složení odborné poroty, až na malé výjimky, překvapivě vydrželo do 15. ročníku.

Přáním poroty je, aby soutěž dále pokračovala a pomáhala vychovávat, předávat zkušenosti, pomohla nastávajícím odborníkům v rozšíření vědomostí a usnadnila nástup do praktického života.

Ing. Bohumír Baxa
předseda poroty

Příklady ročníkového projektu

Jednou ze soutěžních disciplin je projekt rodinného domu, který odevzdává jeden člen soutěžícího týmu.

Příklady soutěžních otázek

PŘÍKLAD OTÁZKY KVÍZU Z MECHANIKY

7. Nejvhodnější průřez namáhaný ohybem z homogenního materiálu je

- a) Obdélník
- b) T profil
- c) I profil

PŘÍKLAD OTÁZKY ZE STAVEBNÍCH HMOT

20. CO JE VÁPENNÝ HYDRÁT ?

- a) Mleté nehašené vápno
- b) Strojně vyhašené vápno
- c) Vápno které tvrdne i pod vodou

Příklady soutěžních otázek

PŘÍKLAD OTÁZKY KVÍZU Z ARCHITEKTURY

22. Letohrádek královny Anny na Hradčanech byl postaven :

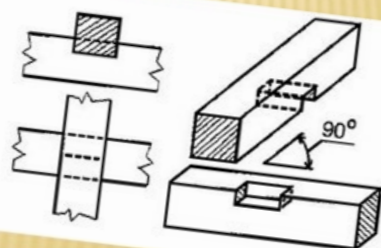
- a) v 17. stol.
- b) v 16. stol.
- c) v 18. stol.

PŘÍKLAD OTÁZKY KVÍZU Z POZEMNÍHO STAVITELSTVÍ

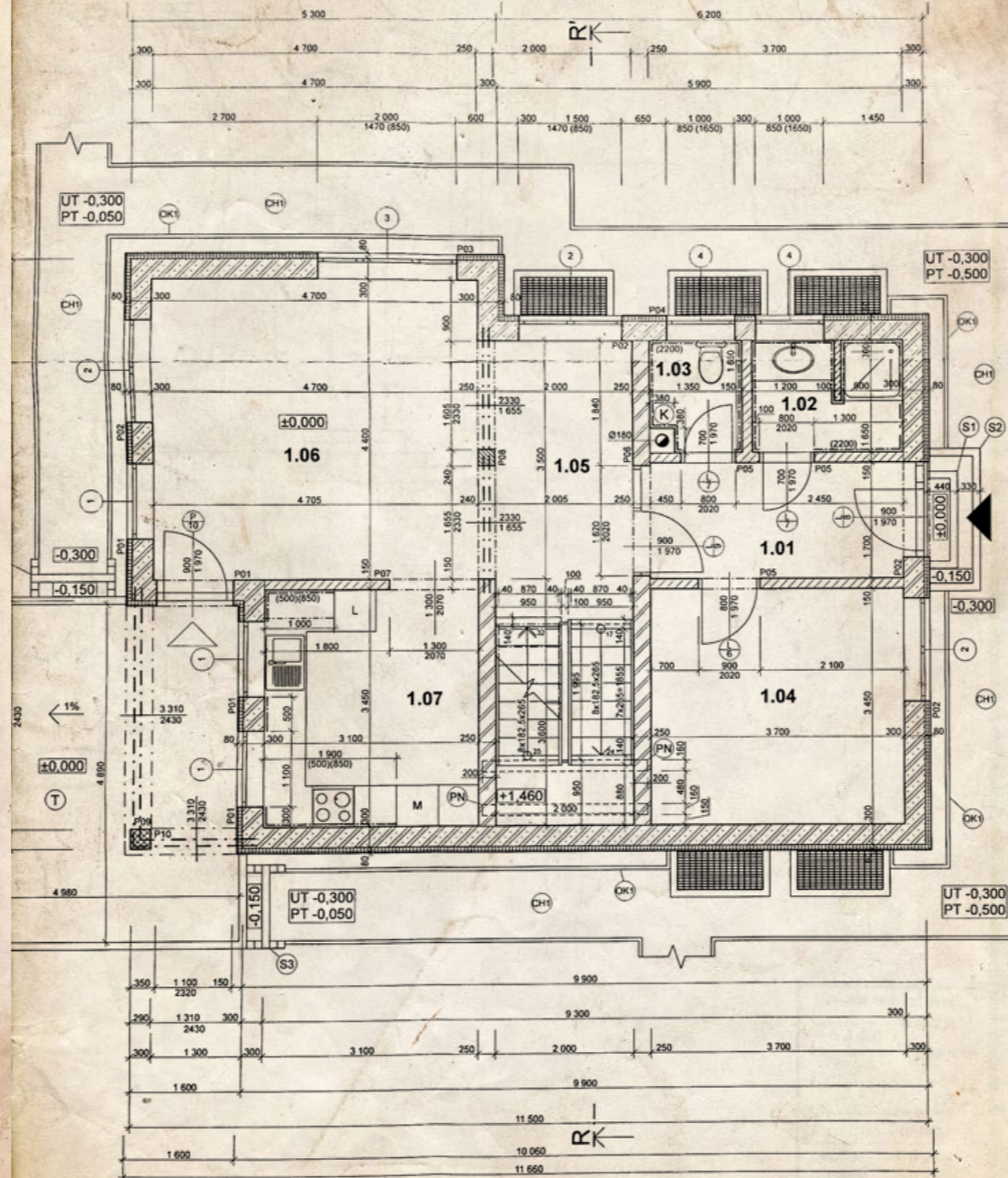
35. JAK SE NAZÝVÁ TENTO TESAŘSKÝ SPOJ ?

- a) Kampování
- b) Přeplátování
- c) Osedlání

Příklad ročníkového projektu

Jednou ze soutěžních disciplín je projekt rodinného domu, který odevzdává jeden člen soutěžícího týmu.

Příspěvek zástupce ředitele SOŠ v Karlových Varech

Podílel jsem se pouze na několika počátečních ročnících jako organizátor a poslední 2 roky jako pedagog ze soutěžící školy.

Vím, že se jedná o jedinečnou soutěž a u zrodu jejího vzniku bylo Regionální stavební sdružení Karlovy Vary. Soutěž je velkým přínosem pro žáky vyšších ročníků oboru stavebnictví. Setkají se při soutěži v praxi s potřebou práce v týmu, aplikují získané znalosti ze tří ročníků studia. Každoroční vyhodnocení soutěže při společenském večeru a průběh celé soutěže mají pozitivní vliv na dovednost společenského vystupování zúčastněných žáků.

Chtěl bych poděkovat všem, kteří se jako pořadatelé na soutěži podíleli, jak svou osobní účastí, tak finanční podporou (RSS, ČKAIT).

Bohužel, do úrovně stavebních průmyslovek se negativně promítá skutečnost, že v regionu je příliš široká nabídka maturitních oborů, což se projevuje na poklesu úrovně znalostí a dovedností absolventů tohoto oboru.

Ne všichni žáci, kteří obor studují, jej chtějí vykonávat jako své povolání i po skončení studia. Do soutěže se dostanou nejlepší žáci z ročníku, u nichž doufám, že tomu tak není, věřím, že u stavebních oborů zůstanou.

Ing. Jan Kümmel,
zástupce ředitele PV
SOŠ stavební Karlovy Vary,
Sabinovo náměstí 16

Ze soutěžícího inženýrem

Abych člověk něco dokázal, musí chtít. K celkovému úspěchu v roce 2003 nám nestačily pouze znalosti ze školy, ale celkový zájem o stavebninu, který byl již dotčen praxí z menších staveb či projektů. Soutěž byla další jankou na golfovém hřišti. Tato hra pokračovala maturitou a navazujícím studiem na nejvyšší technické škole v Čechách, to jest ČVUT – Fakulta stavební, kde dostaneme mimo znalostí, které zapomeneme, jiný nadhled na celý svět. Utřídíme si myšlenky a zjistíme, že to není o pamatování si všeho moudra a nemoudra, ale o dravosti, kompromisech a morálních základech, které nesmíme, nemůžeme a ani nechceme překročit. Sladkou odměnou je bakalářský titul, který je na vyšší úrovni než magistr pedagogického studia, účast v Rektorysově soutěži a následně kúžený Ing. Do dalšího studia se nikomu již nechce, i když ví, že bude studovat celý život. Proto se raději vrhne do práce, aby již platově předstihl své spolužáky s vřucním listem, kteří nikdy nepochopí, jak celé studium bylo náročné. Po splnění snu se obracíme k dalšímu, co jsme chtěli dělat a proč jsme tak studovali. A když už si tak úspěšně kráčíme životem, vzpomeneme na svědomí. Neměli bychom jen brát, ale i dávat. Proto se můžeme pokusit něco ze svého vědomí předat dál.

Ing. Luděk Sahulka, SPŠS a OA Kadaň

Převzal jsem soutěž v jejich 15 letech

Mé profesní povinnosti mě plně zaměstnávaly, a tak jsem probíhající soutěž stavebních průmyslovek sledoval jen z povzdálí, jako zajímavou aktivitu Českého svazu stavebních inženýrů, v němž jsem aktivně pracoval od jeho počátku. Až v roce 2012 jsem byl osloven, abych se ujal této akce po kolegovi Baxovi, který zajišťoval odbornou úroveň a program soutěže celých 15 let. Brzy jsem si uvědomil, jaké břímě jsem si vzal na sebe, a plně jsem ocenil tu patnáctiletou práci Ing. Bohumíra Baxy. Současně byla obměněna i celá odborná porota, která je složena ze zkušených odborníků různých stavebních oborů s bohatými zkušenostmi; díky dobré spolupráci se nám podařilo navázat na činnost našich předchůdců.

Program soutěže byl za těch uplynulých 15 let vypilován do velmi zajímavé formy a domníváme se, že není třeba v podstatě nic zásadního měnit. Samozřejmě se snažíme každoročně obměňovat zadání konkrétních úkolů a hledat nové otázky pro vědomostní kvíz. Důležitá je též aktualizace náplně soutěže v souvislosti s vývojem moderních stavebních technologií. To považujeme za náš stěžejní úkol do příštích let.

V této souvislosti je pro nás důležitá spolupráce pedagogů jednotlivých škol. Od nich potřebujeme znát aktuální osnovy učiva, z nichž musíme vycházet. My se potom snažíme přinést pohled a potřeby stavební praxe. Pro nás je však zajímavý a potřebný i jejich názor na průběh soutěže a její hodnocení.

V každé soutěži je důležité spravedlivé hodnocení zúčastněných jednotlivců i týmů. Bodovací systém soutěžních disciplín a spolupráce členů poroty s různými názory a zkušenostmi je dobrým předpokladem správného hodnocení. Odborná porota se ustálila ve složení: Ing. Miroslav Krössl, Ing. Petr Kuneš, Ing. Miroslav Rychtář, Ing. Vratislav Steiner a Milan Štěpánek.

Za velmi zdařilé považujeme oceňování vítězných jednotlivců i týmů na slavnostním večeru Dnů stavitelství a architektury v Karlovarském městském divadle. Úspěšní studenti tady vystupují vedle nejúspěšnějších stavebních odborníků a architektů Karlovarského kraje, což je pro ně jistě velkým zážitkem i motivací do dalšího studia. Ostatně uvedené příspěvky dřívějších účastníků soutěže, v některých případech již studentů vysoké školy nebo již úspěšných stavebních odborníků, nás přesvědčují, že naše snaha pomoci při výchově mladých odborníků je úspěšná.

Ing. Petr Kuneš, CSc.
předseda odborné poroty

Poznámky bývalého člena odborné poroty

Každoroční karlovarská soutěž stavebních středních odborných škol byla od samého počátku postavena na obsahově i organizačně zdařilé koncepci, která se stala výchozím základem přípravy všech dalších ročníků soutěže, především pokud jde o znalostní disciplíny soutěže (kvízové otázky, konstrukční úlohy). Pozdějším obohacením soutěže bylo její rozšíření o některé inovace. Z nich zcela zásadní je zařazení nové disciplíny „Obhajoba.“ Za dosavadní dlouhou řadu let trvání se z karlovarské soutěže studentů – budoucích stavařů stal fenomén, který budí pozornost a zájem.

Postřehy ze soutěžních disciplin:

- Kvízová část: Jsou vhodně voleny tři nabízené možnosti pro správnou odpověď (kombinace soustředění s vtipným odlehčením).
- Konstrukční úlohy: Doslova „Brainstorming“ tříčlenného týmu při návrhu správného řešení zadaného úkolu.
- Veřejná obhajoba: Prověří silné i slabší stránky vypracovaného díla; profesní i osobnostní sebereflexe obhajovatele.

Nečekané setkání:

Někdy před třemi lety mě pozdravil a oslovil protijdoucí mladý muž a s nejistou omluvou se zeptal, zda jsem nebyl v porotě karlovarské studentské soutěže, kde jako student soutěžil a odkud si mě pamatuje. Krátce jsme závzpomínali. A nejvíc mě potěšilo jeho hrdé sdělení, že úspěšně studuje na pražské stavební fakultě.

Ing. Václav Nedvěd
11.10.2016

Hodnocení pedagoga z Děčína

Dny stavitelství a architektury Karlovarského kraje jsou pro nás neodmyslitelně spjaty se studentskou soutěží středních průmyslových škol stavebních, ve které nejsme žádným nováčkem. Reprezentační tým studentů 3. ročníku VOŠ a SPŠ strojní, stavební a dopravní v Děčíně každoročně měří síly se svými kolegy z Ústí nad Labem, Kadaně, Karlových Varů, Lokte, Sokolova a Plzně ve znalostech a projektování v oboru pozemního stavitelství. Poprvé se naše škola zúčastnila 5. ročníku této soutěže, který se konal v roce 2001.

Soutěž je napínavá až do konce a o jistou míru adrenalinu není nouze, jak ze strany studentů, tak ze strany pedagogického doprovodu. Pomyslnou třetíčkou na dortu je závěrečné vyhodnocení v karlovarském divadle na galavečeru. Studenti naší školy si již několikrát na jevišti divadla převzali lázeňské pohárky z rukou významných osobností. Do Karlových Varů se rádi vracíme a každoročně doufáme, že se nám povede získat další lázeňský pohárek a rozšířit tak jejich sbírku, vystavenou ve vestibulu školy.

Náš velký dík patří celému pořadatelskému týmu a porotě, lidí, bez kterých by tato soutěž nemohla probíhat. Děkujeme, že tímto způsobem umožníte studentům nahlédnout „pod pokličku“ stavařiny a dokázat jim, že jejich volba stavebního zaměření není marná, a že do budoucna je před nimi spousta krásné práce.

A kdo ví? Dnes vybojují lázeňský pohárek jako studenti, a někdy příště vystoupají na jeviště divadla, aby převzali větší lázeňský pohárek jako významní stavitelé, inženýři, architekti...???

Za VOŠ a SPŠ strojní, stavební a dopravní Děčín
Petra Čapková, DiS.

Pohled pedagoga z Ústí nad Labem

Ústecká SPŠ stavební je již dlouhá léta pravidelným účastníkem soutěže stavebních průmyslových škol v Karlových Varech. Naši žáci soutěžili do roku 2012 za chemickou a stavební průmyslovku v Ústí nad Labem, v současné době reprezentují Střední průmyslovou školu stavební a Střední odbornou školu stavební a technickou, jednu z páteřních škol Ústeckého kraje.

Od samého počátku tato soutěž podněcovala vyšší tvořivost a soutěživost mezi žáky třetích ročníků. Výběr soutěžících na naší škole je možná poněkud netradiční. Nikoho do soutěže nenutíme, dokonce ne vždy vysíláme do Karlových Varů ty studijně nejlepší. Vždy se ale snažíme, aby se soutěžící žáci více než je při běžné výuce obvyklé seznámili s problematikou projektování rodinných domů. Poskytujeme jim návod, jak získat větší množství informací a jak se seznámit s dobrými i špatnými zkušenostmi odborníků z praxe.

Soutěž v Karlových Varech je pro ně většinou jednou z prvních příležitostí porovnat své vědomosti a dovednosti s ostatními vrstevníky a také jim umožňuje obhájit před odbornou veřejností své názory a svůj způsob přístupu k tvorbě projektu rodinného domu.

Žáci často odjíždějí do Karlových Varů se směsí očekávání i nejistoty. Ne vždy stojí na stupních vítězů, ale to vůbec nevadí. V roce 2014 se nám podařilo v těžké konkurenci zvítězit, několikrát jsme obsadili medailové pozice, občas jsme skončili i mezi posledními. Soutěž ale vždy dala našim žákům okusit něco z toho, jak v praxi probíhá, když autor musí své dílo konfrontovat s díly jiných autorů, musí obhajovat svou práci a prosazovat ji v tvrdé konkurenci s ostatními.

Časová organizace soutěže umožňuje žákům poznat i architekturu unikátního lázeňského města. Důležitou tečkou za soutěží je příjemný slavnostní večer, pořádaný ve spolupráci s městem Karlovy Vary a Karlovarským krajem. Žáci vždy odjíždějí bohatší o nové zážitky a dá se říci i o něco dospělejší, vyzrálejší, obohaceni o nové zkušenosti.

Můžeme si jen přát, aby soutěž dál úspěšně existovala i v rozšířené podobě, přinášela školám možnost srovnání a pedagogům příležitost setkávání a vzájemné výměny zkušeností.

Ing. arch. Ota Zápotocký,

SPŠ stavební a SOŠ stavební a technická Ústí nad Labem

Jubileum soutěže středních stavebních škol

Dávno tomu již, dávno ... Ne, nechci možnosti dnešní doby s dostupností informací na internetu, výpočetní technikou s grafickými a výpočtovými programy, hojností nových materiálů, výrobků a technologií porovnávat s érou našeho studia a pozdější praxe, charakterizovaných rýsovacími prkny, příloženými a logaritmickými pravítky, jakož i omezenými možnostmi návrhu i realizace staveb, danými typizací výrobků a jejich omezenou dostupností. Chci však připomenout, že tak jako my, jak jsme se postupně po nezáživných teoretických předmětech v začátku studia dostávali k vlastnímu stavebnictví a postupnému splnění přání něco navrhnout, postavit, nebo alespoň přestavět, je tato snaha vidět i na dnešních studentech odborných škol. Snaha vytvořit něco, co má smysl, co bude dokonale plnit svou funkci a přitom to bude trvanlivé, ekonomicky dostupné a esteticky alespoň přijatelné. Něco, o čemž, až půjdu začas okolo, budu moci prohlásit, že jsem měl podíl na jeho vzniku.

Tato snaha se obráží i v předkládaných projektech soutěže středních stavebních škol a snaha být nejlepší pak i v dalších disciplínách soutěže. Pro školy i studenty je soutěž prestižní záležitostí, a pro studenty je úspěšná prezentace jejich práce povzbuzením do dalšího života. V každém odvětví, stavebnictví nevyjímaje, je možno – tak jako ve sportu – postoupit do vyššího kola a třeba i hrát o něco takového, jako je Davisův nebo Stanleyův pohár. To, že letos byl zahájen již dvacátý ročník soutěže a obdobné akce se šíří do dalších oblastí našeho státu, a dokonce i za jeho hranice, je potvrzením její oprávněnosti, a dobré výsledky studentů jsou pak vysvědčením škol, které reprezentují. Na závěr nezbývá než popřát studentům

úspěch nejen v soutěži, ale i v životě, pedagogům co nejlepší studenty a arbitrum soutěže dobré oko a pevnou ruku při rozhodování. Laťka studia, soutěže i života je nastavena vysoko, ale překážky jsou tu od toho, aby se překonávaly. Dnešní otevřená doba to umožňuje.

Vzhůru tedy do dalších ročníků!

Ing. Vratislav Šteiner
člen poroty soutěže

20 let soutěže pro budoucí staváře

Na soutěž středních průmyslových škol stavebních do Karlových Varů jezdíme od roku 2004. Soutěž je to zajímavá a hlavně ojedinělá. Nevím o nějaké podobné někde jinde.

Líbí se mi, že není jako v některých sportech, kde se hodnotí „umělecký dojem“. Je to o vědomostech, a těch je (v současné době prudkého rozvoje informačních technologií) třeba si vážit. Je to o technickém myšlení.

Je to o způsobu, jak se naučit něco nového. Je to o prvních prezentacích před „cizími“ lidmi. Je to o snaze vyučujících zapálit jiskřičku lásky k oboru. Je to o setkání s vrstevníky z jiných škol. Je to o Karlových Varech a krásném okolí. Je to o staré i nové architektuře. Je to o setkání s významnými představiteli Města a Kraje. Je to o těžké práci pořadatelů soutěž připravit a realizovat. Je to o krásných vzpomínkách.

Když potkám bývalé studenty, vždy vzpomenu na nějaké okamžiky ze soutěže či i mimo ni. Poznávání starého stavebního nářadí či náčiní, atmosféra Horního Hradu, moderní konstrukce Krajské knihovny, koupání v bazénu hotelu Thermal, výroba kamenných rážů, světový šampionát ve sjezdu na divoké vodě poklidné říčky Teplá, devastace lázně Kyselka, historické město Loket, Svatošské skály.... a dalo by se pokračovat.

V letošním školním roce jsme soutěž chtěli představit nejen zájemcům o studium na naší škole, ale i široké veřejnosti. Slavíme 130 let školy, máme dny otevřených dveří, vernisáže výstav.

Soutěži jsme věnovali jednu z historických vitrín. Zaujme každého, kdo jde okolo.

Do Karlových Varů jezdíme rádi. Děkujeme za možnost zúčastnit se a být při tom. Doufám, že se na každoroční setkávání budeme těšit ještě hodně let.

za Střední průmyslovou školu stavební v Plzni
Ing. Hana Fládrová

Soutěž předmaturitních tříd průmyslových škol stavebních

U příležitosti Dnů stavitelství a architektury Karlovarského kraje pořádá SIA - Rada výstavby Karlovarského kraje každoroční vědomostní klání studentů středních průmyslových škol.

Sedmnáctý ročník soutěže odstartoval 6. června 2013, ale pro nás začal již o několik týdnů dříve přípravou soutěžního projektu. Doručení projektu porotě do Karlových Varů, přesněji do kanceláře místní pobočky ČKAIT, v mnohém připomínalo skutečné odevzdávání zakázek, tak jak jej známe z každodenní praxe. Nebyl tedy čas ztrácet čas a projekt jsem, místo posílání poštou, v den uzávěrek osobně doručil. Tento několikahodinový bonus napomohl k nejlepšímu hodnocení ze soutěžních projektů a jasně vytyčil naši strategii. Snažili jsme se využít několikabodového náskoku a jít na jistotu pro vítězství.

Bohužel jsme se pro povodně nemohli utkat s kolegy z Děčína, přesto se ostatních šest týmů ukázalo jako silná konkurence, která nám nic nedá zadarmo. Tým z Lokte nám tento předpoklad předvedl ihned při první disciplíně, kdy inkasoval jeden bod k dobru při obhajobě projektu. Stále nás však tento bod nijak neohrozil a při vstupu do dalšího kola jsme se drželi vytyčené strategie, jdeme na jistotu. Aplikace studijních předmětů nás nemohla rozházet a znamenala znásobení náskoku.

Drobné dvoubodové snížení ztráty celkově druhé Plzně jsme dovolili až v poslední části, kdy jsme si v poznávacím kvízu vytáhli tzv. Bulldog, tedy ozubenou hmoždinku proti protočení, která našla využití hlavně v novodobých úsporných konstrukcích krovů. Správně se

nám povedlo určit použití, ale nepojmenování předmětu znamenalo nezískání dvou bodů, čímž jsme dovolili Plzeňskému týmu stáhnout náš náskok.

Přesto jsme si s rozdílem deseti bodů přišli pro, v pořadí již desáté, vítězství.

S pozdravem David Šmíd
<http://dnet.blog.cz>

Soutěž v Karlových Varech

6.-7. června 2012 proběhl v rámci Dnů stavitelství a architektury Karlovarského kraje již 16. ročník soutěže středních průmyslových škol stavebních z Plzeňského, Karlovarského a Ústeckého kraje.

Byla jsem vybrána s mými kamarády a spolužáky, Míšou Mentbergerovou a Tomášem Rendlem. Jeli, společně s panem učitelem Ing. Tomášem Karlíkem a paní učitelkou Ing. Hanou Fládrovou, bojovat za naši školu SPŠ stavební v Plzni. Naši velkou nervozitu předčila a podpořila ještě větší očekávání pana učitele.

Do Karlových Varů jsme přijeli o den dříve, abychom se stihli trochu rozkoukat. Byli jsme ubytováni a šli jsme na prohlídku místní průmyslovky.

Druhý den nás hned ráno čekala 1. část soutěže, při které bylo zadáno 6 obecných otázek z oboru pozemního stavitelství. I přesto, že se nám časový limit původně zdál nekonečně dlouhý, jsme psali až do poslední minuty a společnými silami jsme ze sebe vyždímali i vědomosti, o kterých jsme netušili. Na závěr prvního soutěžního dne si každá škola vylosovala jednu z otázek, kterou prezentovala před ostatními. Přes mé protesty jsem za naši školu před všechny studenty, učitele a organizátory předstoupila já s otázkou „Schodiště“. Nervy jsem měla na pochodu, ale i tak jsem se s nečekaným úkolem poprala a zpětně to hodnotím jako přínosnou zkušenost. Poprvé jsem před cizími lidmi prezentovala téma z oboru.

Další den proběhl vědomostní kvíz z několika témat jako například architektura, mechanika, stavební materiály a konstrukce staveb. Tato disciplína se nám moc líbila, připadali jsme si jako v televizní vědomostní soutěži. Pořadí se měnilo po každé zodpovězené otázce a výsledek byl nejistý až do poslední chvíle, ale i v tomhle kole se nám dařilo.

V poslední části už nám nezbývalo, než držet pěsti Tomášovi, který obhajoval svůj ročníkový projekt. Toho se úspěšně zhostil a statečně odpovídal i na všechny otázky porotců.

Poté už zbývalo jen počkat na verdikt. Pana učitele, který výsledky neznal, jsme nechali napnutého až do samostatného slavnostního vyhlášení, které proběhlo v karlovarském Městském divadle. Zvítězili jsme o jeden bod.

Protože vyhlášení soutěže bylo součástí slavnostního večera vyhlášení nejlepších staveb Karlovarského kraje, bylo ocenění opravdu velkolepé. Už jen samotné předstoupení před přední představitelkou ČKAIT, ČSSI, ČSP i významné představitelky města a kraje, bylo velkým zážitkem.

Celkově na tuto soutěž ráda vzpomínám. Nejenže jsme mohli poprvé porovnat své vědomosti s ostatními školami, seznámili jsme se se studenty z jiných krajů, spolupracovali jsme v týmech, ale také jsme si vyzkoušeli obhajobu naší práce před veřejností.

Petra Schütová
SPŠS v Plzni

Nejúspěšnější školou v SOUTĚŽI s účastí ve všech ročnících je SPŠS a OA v Kadani

Když jsem byl osloven, zda bych nenapsal pár řádků při příležitosti 15. ročníku soutěže SPŠ stavebních, vzal jsem do ruky Pamětní list, vydaný k jejímu 10. ročníku. Pročetl jsem jména zúčastněných škol i soutěžních družstev, a samozřejmě nejvíce pozornosti jsem věnoval reprezentantům naší školy – kadaňské stavební průmyslovky. Jsem rád, že žáci naší školy patří k pravidelným účastníkům soutěže od jejího založení a až do současnosti nevynechali jediný ročník. A co mne obzvláště těší – v celé historii soutěže naše družstvo jen 3x nepřivezlo lázeňský pohárek za umístění mezi nejlepšími. 5x dokázali získat 1. místo. V letech 2002–2004 dokonce dosáhli „zlatého hattricku“. K tomu je třeba přidat i úspěšné prezentace ročníkových prací. Podívám-li se na jména žáků, kteří nás reprezentovali, zjišťuji, že řada z nich dál pokračuje úspěšně ve stavařině. Někteří vystudovali vysokou školu, jiní odešli rovnou do praxe, další ještě studují. A jedna perlička – člen vítězného týmu z roku 2003 Luděk Sahuška, nyní již inženýr, externě vyučuje odborné předměty na SPŠ stavební v Kadani.

Uplynulo dalších pět let, a já byl opět osloven, zda bych nenapsal krátký příspěvek do almanachu k výročí „karlovarské soutěže“. Jsem hrdý na to, že naše škola byla účastníkem 1. ročníku soutěže a zúčastnila se i všech dalších. Když si pročítám jména žáků, kteří naši školu za uplynulých 20 let reprezentovali, zjišťuji, že prakticky všichni se ve svém oboru prosadili. Dnes jsou z nich projektanti, statik, asistent na VŠ... Podle návrhu Davida Šmída bylo v Kadani v sousedství stavební průmyslovky vybudováno Studentské náměstí... Těší mne, že až na pár hubených let se naši žáci téměř každým rokem vracejí ze soutěže s „lázeňským pohárkem“ pro úspěšné družstvo. Zopakovat „zlatý hattrick“ z let 2002 – 04 se nám sice asi v nejbližší době nepodaří, přesto je tato soutěž každoročním vyvrcholením školního roku. Slavnostní večer

s vyhlášením výsledků v karlovarském divadle je pro žáky vždy velkým zážitkem. Na závěr bych chtěl poděkovat těm, kteří se o vznik soutěže i její každoroční pořádání zasloužili. Je jich určitě více, ale nemohu opomenout pány inženýry Baxu a Kuneše, z pedagoga naší školy pak inženýra Pacholíka a inženýra Parpela.

PaedDr. Zdeněk Hrdina
ředitel SPŠS a OA Kadaň

Dvacet let, to již zaslouží ohlédnutí

Letošní ročník soutěže žáků středních průmyslových škol stavebních pořádaný v lázeňském městě Karlovy Vary je významný nejen svým dvacetiletým výročím, ale především svým odkazem a popularitou. Do roku 2013 jsem měl tu čest být soutěže přítomen a nějakou, byť nepatrnou formou se přičinit o její úspěšný průběh. Ve svém obsahu a zaměření nemá obdobu nejen v České republice, ale zřejmě ani v Evropě. Při jejím desátém ročníku jsem zavzpomínal na dvě jména pánů Mežárky a Baxy, kteří tehdy přišli s geniální myšlenkou uspořádat tuto soutěž (a touto formou). Od té doby by výčet obětavých lidí z oblastní pobočky ČSSI, ČKAIT a RSSI Karlovy Vary (kteří do ní dali velkou část svého volného času, nadšení a práce) zabral dost rozsáhlý seznam.

Sám jsem ve své profesi na kadaňské stavebnice měl možnost porovnávat různé akce pro podporu skloubení teorie a praxe studentů ještě v době jejich studia na střední škole, mohu potvrdit, že tato soutěž je nejvšestrannější a nejlépe tuto funkci plní. Je až neuvěřitelné, jak se vybraní žáci dokáží do celé soutěže vcítit, jak je doslova pohltní, jak chtějí uspět před konkurencí. A to navzdory tomu, že je ve své podstatě koncipována

a pořádána docela zábavnou formou. Na otázku, zda něco obměnit nebo vylepšit, odpovídám: „Nedoporučuji na její současnou formu nic měnit. Dokonalé a dobře fungující nelze zdokonalit“. Proto jsem se také zmínil o geniální myšlence při jejím vzniku. Pochopitelně aktualizovat příslušná zadání prací, otázky a odpovědi. Vývoj nelze zastavit. Nové materiály, technologie a poznatky ale byly vždy velice rychle v soutěži uplatněny. Až to často přimělo i samotné učitele na jednotlivých školách inovaci velmi rychle uplatňovat ve své profesi. Přínos soutěže je tedy všestranný. Jak pro samotné soutěžící, tak i jejich doprovod, a nakonec i pro organizátory.

Jak mi bylo řečeno jejím současným předsedou odborné komise panem Ing. Petrem Kunešem, nachází odezvu i za hranicemi České republiky, zatím na Slovensku.

Velmi mě potěšilo, že soutěž našla podporu i na příslušných místech odborného vzdělávání a že je nyní konána pod záštitou Ministerstva školství. Zaslouží si to. Příslušnou organizaci a hlavně nadšení stavařské veřejnosti především v Karlových Varech má již dávno.

M. Pacholík
SPŠS a OA Kadaň

20 let soutěže SPŠ stavebních očima organizátora

Čas rychle utíká – a soutěž středních průmyslových škol stavebních probíhá každoročně již 20 let. A jak těch 20 let proběhlo – z pohledu organizátora? Regionální stavební sdružení Karlovy Vary, jako zájmová organizace podnikatelů ve stavebnictví, se od začátku podílí na organizaci celé soutěže stavebních škol. V Karlových Varech se pořádala v letech 1992–2010 stavební výstava FOR ARCH Karlovy Vary. Souběžně 14 let probíhala soutěž studentů, kteří se ve stavební profesi učí orientovat a připravují se na další studium nebo vstup do stavební praxe.

Od roku 2011 pořádá Regionální stavební sdružení Karlovy Vary spolu s Městem Karlovy Vary, s Karlovarským krajem a s partnerskými stavebními organizacemi – Českým svazem stavebních inženýrů, s Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě a se Svazem podnikatelů ve stavebnictví akci „Dny stavitelství a architektury Karlovarského kraje“. V rámci této akce probíhá soutěž o nejlepší stavby a projekty Karlovarského kraje, mezinárodní konference Městské inženýrství a soutěž Středních průmyslových škol stavebních. Všechny akce završí vždy Společenský večer v Karlovarském městském divadle.

Cílem soutěže středních průmyslových škol stavebních při jejím vzniku před 20 lety bylo přiblížit studentům 3. ročníku stavební praxi, dát jim možnost pro výměnu zkušeností mezi školami. Zároveň měla soutěž prověřit jejich teoretické a praktické odborné znalosti a dát studentům příležitost své znalosti a dovednosti si vyzkoušet.

V průběhu uplynulých dvaceti let se soutěž z původních tří tříd středních průmyslových škol stavebních v roce 1997, kdy se zúčastnily Karlovy Vary, Kadaň a Královské Poříčí, rozšířila o Cheb; do soutěže se začaly přihlašovat za školu jedna či dvě třídy. Postupně se soutěž rozšířila na další školy v republice – Děčín, Plzeň, Ústí nad Labem, Český Krumlov, Horšovský Týn. Posledních 6 let je počet škol stejný, soutěží 7 škol vždy s jedním družstvem.

Místa, kde se konala dvoudenní soutěž studentů, se postupně měnila. Nejdříve soutěž probíhala na starém Zimním stadionu jako součást stavební výstavy. Od roku 2000 se soutěž konala 9 let v salonku LH Thermal. Odtud jsme soutěž přemístili opět k výstavě – dva roky probíhala soutěž v nově postavené KV Arěň v Tuhnících. Následně se soutěž studentů – již jako jedna z hlavních akcí „Dny stavitelství a architektury

Karlovarského kraje“ – konala tři roky v SOŠ stavební v Drahovicích, v penzionu Hestia a v areálu dílen SOŠ stavební. Poslední tři roky se koná soutěž SPŠ stavebních díky podpoře Karlovarského kraje v Krajské knihovně. V knihovně je instalováno nové moderní technické vybavení, které je v průběhu soutěže trvale využíváno.

Konstrukční řešení, které zpracují, musí studenti obhájit nejen před přísnou odbornou porotou, ale i před ostatními studenty a jejich pedagogy. A soutěžní otázky z jednotlivých stavebních oborů od pozemních staveb, architektury, stavební mechaniky až po stavební hmoty a beton prověřují dokonale jejich znalosti. Otázky jsou průběžně každoročně doplňovány dle námětů ze škol a dle vývoje ve stavebnictví. Porota každým rokem rozšíří soutěž o nové terminologie a o další úkol, což přispívá k oživení soutěže. Součástí soutěže bylo například i určování „starých“ stavebních předmětů, nástrojů (dříve používaných ve stavebnictví). V posledních letech jsou při soutěži využívány prostředky informační techniky, je kladen důraz na prezentace a obhajoby zvolených řešení.

Tato soutěž studentů stavebních průmyslových škol je svým způsobem v České republice ojedinělá. Přáním je, aby tato výjimečná soutěž mladých stavebních inženýrů pokračovala v Karlových Varech i nadále, aby studenti prokazovali stále své znalosti a schopnosti a odborná porota, složená ze zástupců Českého svazu stavebních inženýrů a České komory autorizovaných inženýrů a techniků, měla chuť a sílu posuzovat a porovnávat znalosti studentů a zároveň jim i své odborné zkušenosti předávala tak, jak to všichni porotci dělají dosud. Jejich profesní stavařské nadšení tuto soutěž posunuje neustále dopředu.

A toto stavařské nadšení a odbornost se daří postupně předávat nastupující stavařské generaci – i po letech účastníci vzpomínají na soutěž ve Varech. A protože to takto je a funguje, soutěž splňuje svůj účel.

První porotě – za práci po dobu 15 let patří poděkování za výdrž a práci. Rovněž další porotě, pracující posledních 5 let, patří za jejich práci uznání a poděkování. Studentům – přání, aby všichni uspěli co nejlépe v soutěži a nadále i v profesním životě. A soutěži – aby pokračovala stejně úspěšně i ve všech mnoha dalších letech.

Ing. Anna Vlášková
manažer RSS Karlovy Vary

O naši soutěž je zájem i na Slovensku

Slovenští kolegové, kteří se zúčastnili v r. 2015 slavnostního večera Dnů stavitelství a architektury v Městském divadle v Karlových Varech, projevíli zájem o naši soutěž průmyslovek.

Na pozvání předsedy Slovenské komory stavebních inženýrů prof. Dipl.-Ing. Dr. Vladimíra Benka jsem navštívil Bratislavu, abych naše slovenské kolegy seznámil s naší soutěží. Naše setkání se konalo v prosinci 2015 na děkanátu Stavební fakulty Slovenské technické univerzity

za účasti předních osobností komory i stavební fakulty v čele s děkanem prof. Ing. Stanislavem Unčíkem.

Účastníci byli seznámeni s organizací i s podrobným programem naší soutěže, včetně systému hodnocení projektů i soutěžních týmů. Prezentace se setkala s velkým zájmem a vyústila v živou diskuzi na téma, jak podpořit zájem mladé generace o studium stavebních oborů.

Budeme se zájmem sledovat, zda se našim slovenským kolegům podaří uspořádat podobnou soutěž, nebo jakým jiným způsobem probudí zájem studentů o stavitelství a architekturu.

Ing. Petr Kuneš, CSc.

Perspektivy soutěže pro další léta

V letošním roce jsme dovršili 20 let karlovarské Soutěže průmyslových škol stavebních, která se rozšířila do tří krajů Českého severozápadu. Popularita soutěže mezi studenty i pedagogy, podpora Krajského úřadu a záštita Ministerstva školství, která nám byla letos udělena, nás přesvědčuje, že naše práce vynaložená pro přípravu a realizaci soutěže má smysl; jsme proto rozhodnutí dále v této akci pokračovat.

Při přípravě každého nového ročníku soutěže se v porotě diskutuje, jakým způsobem dále program vylepšit – upravit nebo rozšířit, jak náplň dvoudenního klání obohatit, ale samozřejmě i o tom, jak co nejlépe výsledky studentů hodnotit. Považujeme za přínosné, že se v naší soutěži nejedná pouze o vědomostní soutěž, ale že součástí je aplikace získaných vědomostí při zadaných technických úkolech. Dále chceme rozvíjet schopnosti studentů prezentovat a obhajovat vypracované projekty a technická řešení, což je pro budoucí techniky v praxi velice potřebná vlastnost, jejíž zdokonalení by měla rovněž naše soutěž napomáhat. Samozřejmě se budeme dále snažit co nejvíce přiblížit program soutěže potřebám současně stavební praxe, což znamená mimo jiné i více zařazovat problematiku moderních stavebních technologií.

Často je v poslední době snadné dostupnosti všech informací v elektronických médiích podceňována potřeba znalosti základů tradičního stavitelství nebo základů stavební fyziky, mechaniky a statiky. Bohužel, stále ještě nemůžeme nahradit tvůrčí přístup konkrétního člověka k řešení úlohy, k návrhu a provedení díla, mechanickým postupem sebedokonalejšího počítače. Bez osvojení základních vědomostí ve všech odborných disciplínách nelze úspěšně využívat ani moderní stavební technologie ani moderní výpočetní programy např. v oblasti dimenzování konstrukcí. Na základě tohoto předpokladu je postavena i naše soutěž.

Chtěli bychom také rozšířit spolupráci s pedagogy jednotlivých škol, neboť právě oni nám mohou pomoci dále rozvíjet a aktualizovat program a náplň jednotlivých soutěžních disciplín.

Přesvědčili jsme se, že porovnávání znalostí studentů mezi jednotlivými školami je i pro případný rozvoj systému vzdělávání v jednotlivých školách přínosné. Víme, že obdobné soutěže studentů středních průmyslových škol stavebních neprobíhají pouze v Karlových Varech, ale konají se i v jiných regionech. Pokoušíme se rozšířit tento víceméně nahodilý systém soutěží i do dalších regionů a hlavně jako její vyvrcholení uspořádat i celostátní finále soutěže. Jsme velice rádi, že podporu pro rozšíření soutěže, a to i o celostátní finále, jsme našli u náměstka ministra průmyslu a obchodu Ing. Jiřího Kolíby, a že tuto snahu podporuje i rektor ČVUT prof. Ing. Petr Konvalinka, CSc.

V závěru roku plánujeme uspořádat pod vedením náměstka ministra Ing. Kolíby celostátní setkání zástupců škol a případných organizátorů z řad členů ČKAIT a ČSSI, kde bychom se o dané problematice rádi poradili. Takovýto záměr o rozšíření soutěže je zejména po organizační a částečně i finanční stránce velice náročná záležitost. Základní podmínkou pro realizaci tohoto záměru

však je najít v regionech pár zkušených odborníků, kteří budou ochotni věnovat svůj čas takovéto jistě záslužné činnosti, která pomáhá vychovávat novou generaci stavbařů. Věříme, že se nám i tento záměr podaří realizovat.

Ing. Petr Kuneš, CSc.
předseda poroty soutěže
Ing. Svatopluk Zídek
předseda ČKAIT oblasti Karlovarský kraj
člen představenstva ČKAIT

Naše moderní společnost vychází ze základů vytvořených klasickými evropskými civilizacemi starověku nejen v oblasti společenských a přírodních věd, ale přebírá principy i axiomy z tohoto období ve sféře kultury, užitého umění, jakož i architektury a stavitelství. Bez pochyb můžeme souhlasit s více než dva tisíce let starou Vitruviovou formulací (Marcus Vitruvius Pollio: Deset knih o architektuře), že stavba musí vykazovat tři základní vlastnosti - **firmitas, utilitas, venustas**, tzn., že musí být silná, resp. trvanlivá, užitečná a krásná. Právě z tohoto úhlu pohledu - byť s dnešní optikou - se snažíme hodnotit jak předkládané projekty, tak i veškeré výkony studentů při vlastní soutěži SPŠ stavebních Českého Severozápadu.

Vydání Almanachu Soutěže SPŠ stavebních podpořili:

Střední průmyslová škola stavební
Střední odborná škola stavební a technická
Ústí nad Labem